

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 15 • Perjantaina 7. elokuuta 2009

60. VUOSIKERTA

Irttonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Kurkijokelaisten 63. Pitäjäjuhlat

8.- 9.8.2009 Loimaalla

Olette sydämellisesti tervetulleita riippumatta juuristanne!

Lauantaina 8.8.

Loimaan yhteiskoululla (Puistokatu 16)

klo 13 Alkaen mahdollisuus sukuseurojen ja muiden ryhmien kokoontumiseen Yhteiskoulun tiloissa

klo 17–19 Ruokailumahdollisuus koululla (10 €)
Kurkijoen Marttayhdistys ry:n ravintola

Lauantaina 8.8. klo 19

Loimaan yhteiskoululla (Puistokatu 16)

Muistojen iltamat

Heili Karjalasta, säest. Soitinyhtye Loimaan Sawisormet

Tervehdyssanat; Paavo Tuunainen

Kansantanssiesitys,

Vampulan Karjalaisten kansantanssiryhmä

Musiikkia, Soitinyhtye Loimaan Sawisormet

Nuoren puheenvuoro, Anni Kotiniemi

Lausuntaa, Saimi Varjonen

"Vuoden Kurki"

Huumoria, Seppo Mecklin

Runoja ja riimitelmiä, Savicats

Sellainen ol' Viipuri,

säest. Soitinyhtye Loimaan Sawisormet

Tanssimusiikki, Soitinyhtye Loimaan Sawisormet

Juontajana Hannu Haikonen,

Soitinyhtye Loimaan Sawisormet

Kurkijoen Marttayhdistys ry:n ravintola

Tule mukaan hauskaan tunnelmaan, vaikka juuresi eivät olisikaan Kurkijoella.

Kaikki ovat tervetulleita!

Pääsymaksu 10 €, alle 15-vuotiaat ilmaiseksi

Sunnuntaina 9.8.

klo 10.00 Juhlamessu Loimaan kaupunginkirkossa
Turuntie 32

-saarna ja liturgia kirkkoherra Oiva Alanen

-avustava pappi Ritva Szarek

-kanttori Esa Kilpiö

-Loimaan Karjalakuoro, joht. Armi Haatanen

Messun päätteeksi kukkatervehdysten lähettäminen muistomerkeille, saatesanat Erkki Poutanen

klo 11.30 Keittolounas yhteiskoululla (7 €)
Kurkijoen Marttayhdistys ry

Lisäksi: -näyttelyitä: mm. valokuvia sekä esineitä Aslak Sarren kotimuseon kokoelmasta
-sukututkijat tietoineen paikalla – voit tilata oman sukututkimuksen
-kohtauspaikka – INFO-piste
-myyntipöydillä erilaisia karjalaisia tuotteita ym.

klo 13.00 Yhteiskoulun juhlasalissa FL Ville Laakson esitys "Kurkijoen arkeologiaa"

klo 14.00 **Päiväjuhla** Yhteiskoululla
Juontaja: Raija Hjelm

Liput saapuvat

Loimaan Nuorisosoittokunta, joht. Petri Vainiotalo

Karjalaisten laulu, säest. Armi Haatanen

Tervehdyssanat; Osmo Kuosa

Loimaan kaupungin tervehdys

Kuorolaulua; Loimaan Karjalakuoro, joht. Armi Haatanen

Lausuntaa; Eeva Kaplas

Väliaika

Varsinaissuomalaisen laulu, säest. Armi Haatanen

Juhlapuhe; VTT Kari Kaunismaa:

"Venäläisten historiakirjojen muutos

Neuvostoliiton romahdettua"

Musiikkia lusikoilla; Veikko Kuivala,

säestäjänä haitarilla Matti Merta

Päätössanat, Helena Sulavuori

Maamme, säest. Armi Haatanen

Kurkijoen Marttayhdistys ry:n ravintola

Pääsymaksu 10 €, alle 15-vuotiaat ilmaiseksi

Kumpanakin päivänä kiinnostavia työnäytöksiä, mm:

- Verkon punonta
- Kurkijoen piiskan teko
- Kintaan neulonta
- Valokuvanäyttely ja vanhojen kuvien tunnistaminen
- Karjalaisaiheisia esineitä Aslak Sarren kotimuseosta

Sukututkimus

- Sukututkimukset, mahdollisuus teettää oman sukusi selvitys

Sukuseurojen ja ryhmien kokoukset

Viime vuotiseen tapaan sukuseuroilla ja muilla porukoilla on mahdollisuus kokoontua lauantaina iltapäivällä koulutiloissa alkaen klo 15.00. Ilmoita ennakkoon toimitukseen ryhmäsi kokoontumisesta ja osallistujien lukumäärästä. Jos tarvitset myyntipöydän niin myös siitä ennakkovaraus.

Lapsiparkki

Uutena asiana tänä vuonna toimii sunnuntain Päiväjuhlassa on lapsiparkki. 3-10-vuotiaille lapsille. Tarjolla on Karjalaisen Nuorisoliiton ohjelmapaketti. Ohjelma pohjautuu karjalaisuuteen, karjalaisiin leikkeihin ja lauluihin. Tuo lapsesi juhille kokemaan "lasten karjalaisuus".

Kurkijoki-museo Kojonperässä on pitäjäjuhliden aikana avoinna lauantaina 8.8. klo 12–16

**Näkemisiin
pitäjäjuhlilla!**

Kurkijoki-Säätiö, Kurkijoki-Seura ry, Kurkijoen Marttayhdistys ry ja Vampulan Karjalaiset ry.

**Tässä
lehdessä mm.**

Leikkimielinen kuvien tunnistustehtävä... s. 5

"Rauhaa, leipää, rakkautta"

- Loimaan "tyttö" lukijamatkalla s. 6

Mirja Uotila

- Olen saanut tehdä työtä,

josta olen pitänyt s. 9

**Toimitus on suljettuna loman vuoksi 11.-21.8.
Avoinna jälleen ti 25.8. klo 9-14.**

**Seuraavat lehdet ilmestyvät
28.8., 11.9., 25.9., 9.10.**

7.8.2009

Juhlien alla

Virallisesti Vampulaa ei enää ole olemassa, kun vuoden vaihteessa liityimme Huittisten kaupunkiin. Tämä kaupunkilaisuus ei vielä ole iskostunut meihin, vaan olemme mieleltämme edelleen vampulalaisia.

Vampulan Karjalaiset ry. on perustettu vuonna 1946 ja on ollut toiminnassa siitä asti. Aluksi toiminta oli erittäin vilkasta, myöhemmin on ollut hiljaisempia ja myös vilkkaampia aikoja. Tällä hetkellä on menossa vilkkaampi jakso. Viime vuonna Jouko Tuovolan säätiö kunnosti karjalaistalo Toiviaisen kokoustiloiksi. Meillä on mahdollisuus vapaasti kokoontua sinne, sekä järjestää siellä erilaisia tilaisuuksia.

Tänä vuonna Vampula- viikolla pidettiin Karjalais-talo Toiviaisissa sota-ajan laulujen ilta. Yleisömenestys oli mahtava, sillä paikalla oli n. 120 henkeä ja saimme erittäin myönteistä palautetta. Järjestimme myös perinteisen kyykkäturnauksen. Tavallisesti mukana on ollut 3-5 joukkuetta, mutta nyt oli paikalla 11 joukkuetta. Tilaisuudessa oli varsinaisen kansanjuhlan tunnelmaa ja turnaus kesti lähelle puolta yötä, ennen kuin voittaja saatiin selville. Toisena perinnetapahtumana on ollut heinäkuun puolivälissä pidetty Karjalaisten kirkkopyhä. Se on ollut iltakirkko Sanajumalanpalveluksen

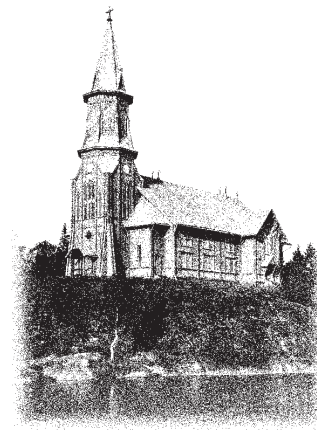
muodossa. Paikalla on ollut 70 - 80 henkeä ja ohjelma-tuokiossa mukana noin 50 kuulijaa.

Tämän vuoden Kurkijoen pitäjäjuhlien järjestelyissä olemme mukana yhdessä Kurkijoki-säätiön kanssa. Järjestelyt ovat sujuneet hyvällä rutiinilla juhlatoimikunnan puheenjohtaja Timo Rouhiaisen kanssa. Ohjelmapuolella olemme pyrkineet tuomaan esille paikallisuutta. Lauantain tervehdyspuheen pitää Vampulan Karjalaiset ry:n puheenjohtaja Paavo Tuunainen. Huittisten Seudun Kansalaisopiston tanhuryhmä esiintyy illan aikana ja vampulalainen Saimi Varjonen (Kylliäinen) esittää Huittisissa asuvan Lilja Rantalan runoja.

Sunnuntain pääjuhlassa tervehdyspuheen pitää Osmo Kuosa, joka on Vampulan Karjalaiset ry:n jäsen. Huittislainen Eeva Kaplas esittää runoja ja huumoria. Juhlapuheen pitää VTT Kari Kaunismäki. Hänkin on kotoisin Huittisista.

Lämpimästi tervetuloa Kurkijoen Pitäjäjuhliin Loimaalle ensi viikonloppuna!

Erkki Poutanen
Vampulan Karjalaiset ry.

Tili- ja vastuuvapaus Jumalan edessä?

Ensi sunnuntain aihe ”Uskollisuus Jumalan lahjojen hoitamisessa” saattaa hirvittää meitä. Kuinka jaksamme kantaa vastuumme omasta itsestämme, fyysisestä olemuksestamme, ajankäytöstä, saaduista lahjoistamme, kyvyistämme, aineellisesta omaisuudesta tai tilaisuuksista palvella toisia ihmisiä, läheisiämme tai ylipäätään maailman hädän keskellä olevia kaukaisia lähimmäisiämme. Olemme toistaiseksi välillisen tiedon varassa, mutta mitä Jumala ajattelee tai päättää, on toistaiseksi salassa.

Kasteessa saimme kutsun Jumalan työtoveruuteen. Hän antoi tarvittavat keinot, välineet ja kyvyt, joilla voimme osoittaa uskollisuutemme Hänen lahjojensa hoitamisessa.

”Tilienhoito” edellyttää jatkuvaa hereillä oloa. Kerran saavutetut edut tai tehty työ ei automaattisesti siirry edellisen päivän saldosta seuraavalle päivälle. Ennemminkin on niin, että edellisen päivän saldoa tulee kartuttaa. Millä tavoin? Nyt kurkijokijuhlien aikaan monen katse siintää kauaksi historiaan, sen havinaan, joka on eletty ja koettu. Kaikki saatu kokemus, pahakin, on hyvä pohjakassa. Sillä voi lähestyä sellaisia ihmisiä, joilla on samantyyppisiä kokemuksia. Jumalan antama elämä on aina Hänen antamaansa, vaikka itse voimme päättää ainakin osasta pääomamme käytöstä.

Kysymys onkin uskollisuudesta; se on syvää vilpitöntä sitoutumista Jumalan antamiin tehtäviin. Muistamme kuitenkin kuinka monet Raamatun henkilöt pyristelivät Jumalan tahtoa vastaan esim. seuraavin selityksin: Mooseksella oli kankea kieli. Jesajalla saastaiset huulet, Jeremia vetosi nuoruuteensa jne.

Paavali antaa meille hyvän neuvon 2. Korinttilaiskirjeensä (3:6): ”Jumala on tehnyt meidät kykeniviksi olemaan uuden liiton palvelijoita!”

Keijo Plit

Vampulan kappeliseurakunnasta vastaava kappalainen

Kuolleita

Rakkaamme

**Kalle
SUUTARINEN**

* 19.10.1935
† 7.7.2009

Toit ilon elämäni.
Laila

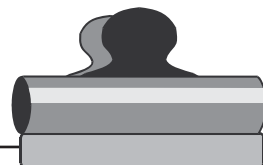
Kiitos neuvoista.
Ari perheineen

Siskot
Sukulaiset ja ystävät

Kaipuu

Järven pinta auringossa
välkkyy, vilkkuu, leikkiä lyö.
Pois mennyt on pimeä yö.
Kutsuvasti laineet tanssii
tullos tänne, täällä ollos
rauha raukan sydämeen.
Kevyin vedoin liitäen
keinuen pinnalla veden
rannalta kauas ulapalle.
Siel on kirkas kimallus
siel siintävi hohtava valo
siel aika on mittaamaton.

Anna

NIMIPÄIVÄT

Elokuu

7 Pe	Lahja
8 La	Sylvi, Sylvia, Silva
9 Su	Erja, Eira
10 Ma	Lauri, Lasse, Lassi
11 Ti	Sanna, Susanna, Sanni, Susanne
12 Ke	Klaara
13 To	Jesse
14 Pe	Onerva, Kanerva
15 La	Marjatta, Marja, Jaana, Marjo, Maritta, Marjut, Marianne, Maritta, Marjaana, Marjukka, Marianna
16 Su	Aulis
17 Ma	Verneri
18 Ti	Leevi
19 Ke	Mauno, Maunu
20 To	Sami, Samuli, Samu, Samuel
21 Pe	Soini, Veini
22 La	Iivari, Iivo
23 Su	Signe, Varma
24 Ma	Perttu
25 Ti	Loviisa
26 Ke	Ilmi, Ilma, Ilmatar
27 To	Rauli

Kaipuu saa näkyä

PALVELEMME
ajalla 15.6. - 2.8.
Ma - Pe 9 - 17

Palininkatu 2, Loimaa
Puh 0207 909 261

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Liisa Koistinen, Lauri Laukkanen,
Tapio Nikkari, Jaakko Taitonen ja Leena Virtanen

Toimitussihteeri: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimna: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
p. (02) 762 2551, 050-521 3336, toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmillään ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 60 centtiä/mm + alv 22 %
Mustavalk. 45 centtiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi..... 35 euroa
6 kk..... 20 euroa
3 kk..... 12 euroa
Pohjoismaat 39 euroa
Muualle 46 euroa

Tilinumero: LSOP 523900-4897
Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Muistettavaa

Sikiön sukuseuran vuosikokous
Kurkijoen Pitäjäjuhliilla lauantaina 8.8. klo 14.00 Loimaan yhteiskoululla, Puistokatu 16.

Hiitolan Pitäjäseuran järj. rannalta ongintakilpailu la.22.8. Kilpailu aika klo 10-14. Paikka Lynaskerin silta. Pohjoinen satamatie n:ro 272. Opasteet Pori Reposaari tieltä oikealle Ahlasiin päin n. 3 km. Kokoontuminen parkkipaikalla. Kaik mukkaa kallaa

pyytämää. Lisätietoja Seppo Kaljunen
050 5857472

Hiitolan Pitäjäseuran järjestämä kesäretki su. 30.8. M/s Charlotta risteily Reposaareen. Lähtö klo 12 Porin jokirannasta Cafe Jazzin edestä. Ruokailu Ravintola Reposaaressa. Matkalla hanurimusiikkia yhteislaulua ym. mukavaa. Hintaa 30 € . Sitova ilmoittautuminen ja lisätietoja Raija Laaksonen 040 5387401

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Minkä kaupungin turistikohteisiin kuuluu Julma-Ölkky?
2. Milloin Israelin valtio perustettiin?
3. Kuka suomalainen mieshihtäjä muistetaan 50 kilometrin olympia-voittoaajastaan 3.33,33?
4. Kenen poika oli Johannes Kastaja?
5. Kuinka monta olympiakultaa Matti Nykänen voitti urallaan?
6. Mitä metallia pronssin sekoittamiseen tavallisimmin käytetään kuparin lisäksi?
7. Minä vuonna järjestettiin Suomen ensimmäinen lottoarvonta?
8. Minkä Samuel Morse keksi?
9. Millä nimellä Antti Hammarberg tunnetaan paremmin?
10. Mikä on naali?

7.8. Ps. 92:8. Vaikka jumalattomat rehottavat kuin ruoho, vaikka väärin tekijät nyt kukoistavat, he tuhoutuvat, katoavat ikaioiksi.

8.8. Hepr. 12:16-17. Katsokaa, ettei joukossanne ole ketään siveettömästi elävää tai maailmallista, sellaista kuin Esau, joka yhdestä keitosta myi esikoisuutensa. Tehän tiedätte, että kun hän myöhemmin halusi siunauksen itselleen, hänet hylättiin. Hän ei saanut tilaisuutta parannukseen, vaikka hän sitä itkien anoi.

9.8. 10. sunnuntai helluntaista, Luuk. 12:48. Jeesus sanoo: ”Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, se pannaan paljosta vastamaan.” Virsi 519:1 On työni, Herra, lahjaasi, myös siitä tahdon kiittää. Suot kutsun tulla kylvämään ja toisten annat niittää. Ja kasvun siunat, hedelmän, luot sadon ehtymättömän uuraiden käten työstä.

10.8. Ps. 119:169. Herra, anna minulle ymmärrystä, tee sanasi mukaan!

11.8. Sananl. 3:27-28. Älä kiellä apuasi, jos toinen on avun tarpeessa ja sinä pystyt tekemään hänelle hyvää. Älä sano lähimmäisesellesi: ”Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan!” - kun sinulla kuitenkin on mitä antaa.

12.8. Hepr. 10:23-24. Pysykäämme horjumatta tunnustuksessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. Pitäkäämme huolta toinen toisestamme ja kannustakaamme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin.

13.8. Ps. 119:137. Herra, sinä olet oikeamielinen, oikeat ovat sinun päätöksesi.

14.8. Ps. 119:133. Tee kulkuni vakaaksi ohjeillasi, älä anna minkään vääryyden vallita minua.

15.8. Hepr. 10:25. Me emme saa lyödä laimin seurakuntamme yhteisiä kokouksia, niin kuin muutamilla on tapana, vaan meidän tulee rohkaista toisiamme, sitä enemmän mitä lähempänä näette Herran päivän olevan.

16.8. 11. sunnuntai helluntaista, Hepr. 3:15. Kirjoituksissa sanotaan: - Jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, alkää paaduttako sydäntänne niin kuin silloin, kun

nousitte kapinaan. Virsi 615:1 Oi suruton, niin varma menossasi, milloin nousest synninunestasi? Herää jo, aikasi on haava: nyt vielä laupias on Jumala.

17.8. Ps. 33:12. Onnellinen se kansa, jonka jumala on Herra, kansa, jonka Herra on omakseen valinnut.

18.8. Ps. 81:9-10. Kuule, kansani, minä varoitan sinua. Kunpa kuulisit minua, Israel! Muuta jumalaa sinulla ei saa olla, vierasta jumalaa älä kumarra.

19.8. Hepr. 3:16, 18-19. Ketkä tekivät näin: kuulivat mutta nousivat kapinaan? Kaikki ne, jotka Mooseksen johtamina olivat lähteneet pois Egyptistä. Keille Jumala vannoi, etteivät he pääse hänen lepopaikkaansa? Niille, jotka eivät totelleet. Huomaamme näin, että perillepääsyn esti epäusko.

20.8. Jes. 55:6. Etsikää Herraa, kun hän on vielä löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä!

21.8. Ps. 81:12-13. Kansani ei kuullut minun ääntäni, Israel ei halunnut totella. Siksi minä hylkäsin sen, jätin sen paatuneen sydämensä valtaan, kulkemaan oman ymmärryksensä varassa.

22.8. Ps. 81:14-15. Kunpa kansani vihdoinkin kuulis minua, kunpa Israel kulkisi minun teitäni! Minä nujertaisin heti sen viholliset, kohottaisin käteni sen ahdistajia vastaan.

23.8. 12. sunnuntai helluntaista, Matt. 23:10-12. Älkää antako kutsua itseänne oppimestariksi, sillä teillä on vain yksi mestari, Kristus. Joka teistä on suurin, se olkoon toisten palvelija. Sillä joka itsensä korottaa, se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan. Virsi 409:1 Suo, Jeesus, paras opettaja, itseni oikein tuntea, sinulle, rakas Vapahtaja, nyt sydämeni avata, tilani että tuntisin, sinulta avun löytäisin.

24.8. Ps. 51:19. Murtunut mieli on minun uhrini, särkynyttä sydäntä et hylkää, Jumala.

25.8. Jes. 2:12. Herran Sebaotin päivä iskee kaikkeen ylpeään ja korkeaan, kaikkeen mahtavaan ja ylhäiseen, niin että se vaipuu maahan.

26.8. 1 Joh. 1:8. Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme eikä totuus ole meissä.

27.8. Ps. 51:17. Herra, avaa minun huoleni, niin suuni julistaa sinun kuniaasi.

Merkkipäiviä

90-vuotias

Helmi Vaittinen (os. Kemppinen) täytti 90 vuotta 6.6.2009 Loimaalla. Hän on syntynyt Kurkijoen Savojalta.

Toimituksen tuoilta

Juhlasta juhlaan

Elämäni on nyt juhlasta juhlaan. Viime viikonloppuna vietettiin pojan häitä ja ensi viikonloppuna Pitäjähilja. Mielenkiintoisia ja elämäniloisia juhlia kumpikin. Kumpaankin juhlaan kutsutaan vieraat. Häähiljaan kutsuttujen joukko on rajoitetumpi. Pitäjähiljaan voivat tulla kaikki – juurista riippumatta – kuten etusivun mainoksessa sanotaan. Tänä vuonna olemmekin erityisesti halunneet olla innostamassa mukaan niitä henkilöitä, joilla ei ole kurkijokelaista taustaa tai jotka eivät koe voimakkaasti kuuluvansa kurkijokelaisiin. Ilmainen karjalainen yhdessäolo sopii jokaiselle.

Arkista laskutusasiaa

Sitten arkisimpiin asioihin! Melkein kaikki lehden tilaajat ovat jo laskunsa saaneet. Uusimpia – tänä vuonna alkaneita – tilauksia puuttuu vielä jokunen laskuttamatta. Kiitettävästi olette ottaneet yhteyttä tänne epäselvyyksistä ja tarvittavista korjauksista. Korjauslaskutusten hoitaminen menee syyskuun puolelle, joten niiden suhteen toivon vielä kärsivällisyyttä. Ensi vuonna on kaikki toisin – niin olen ainakin usealle luvannut puhelimessa. Silloin pääsemme laskutukseen käsiksi jo heti vuoden alussa ja näin monet asiat helpottuvat.

Kirjoittakaa, kirjoittakaa

Kun aloitin työni viime helmikuussa, täällä oli iso kasa julkaisemattomia muisteloita, matkakertomuksia, tutkittuja artikkeleita ja huumorimielisiä sattumuksia. Nyt kasat ovat huvenneet! Hyvät Kurkijokelaisen toimittajat, laittakaapa kynät tai tietokoneet sauhuamaan. Mitä olette kesällä kokeneet? Mitä on löytynyt kotiarkeistojen kätkeistä? Tai kirjoittakaa, ketä tapasitte Pitäjähiljalla jne....

helteisin terveisin

Helena Sulavuori

Tonttien sukutapaaminen Lahdessa 11.7.2009

53 Tontti-suvun edustajaa oli kokoontunut Lahteen toiseen sukutapaamiseensa.

Lahden Kansanopiston vanha upea rakennus antoi arvoisensa puitteet Karjalan kannakselta lähtöisin olevien Tonttien jo toisen kerran järjestetylle sukutapaamiselle. Tontti-sukunimi polveutuu Karjalan kannaksella samaan aikaan 1700-luvun alussa eläneiden viiden miehen jälkeläisillä. Kolme heistä asui Hiitolassa, yksi Kurkijoen ja yksi Pyhäjärvellä. Ennen sotia Tontteja asui jo useissa Karjalan pitäjissä, mutta he ja kaikki noin 360 nykyään Tontti-nimistä henkilöä Suomessa liittyvät näiden viiden miehen jälkeläisiin.

Lahteen oli saapunut 53 Tontti-suvun edustajaa eri puolilta Suomea ja ikähaarukka osallistujilla oli 1-75 vuotta. Tilaisuus alkoi Pekka Tontin esittämällä haitarimusiikilla, joka vi-

ritti osallistujat päivän teemaan.

Tapaamisen kokoonkutsuja Matti Tontti toivotti suvun jäsenet tervetulleiksi ja kertoi päivän ohjelmasta, jonka jälkeen kuultiin Kari Tontin yleisinformatio suvun vaiheista Karjalassa, sijoittumisesta nyky-Suomeen ja tulevaisuuden näkymistä.

Seuraavaksi Jarkko Tontti kertoi taustastaan ja kirjallisuudesta tuotannostaan. Hän myös pohdiskeli mahtaako Karjalainen perimämme ilmetä myös arjen rutiineissamme, käytöksessämme, tavoissamme ja eleissämme. Osuutensa Jarkko päätti lausumalla päivän aiheeseen erittäin hyvin sopivan, jo joitain vuosia sitten kirjoittamansa runon, joka on jäänyt häneltä vielä toistaiseksi julkaisematta.

Matti Tontti kertoi hauskoja päiväkirjamerkintöjä erään Tontti-suvun talonmestajan elämästä, kun päiväkausia jatkunut lumisade teetätti paljon töitä ja pikkuhiljaa lisäsi voimasanoja päiväkirjamerkintöihin.

Tauolla asetettiin yhteiskuvaan ja maittavan lounaan alkajaisiksi kohotettiin maljat Tontti-suvulle ja tarinaa riitti pöytäkunnissa.

Ohjelma jatkui Ilkka Tontin kertoessa Hiitolan Kilpolan saaresta ja useista matkoistaan, joita hän on sinne tehnyt.

Harri Kekki toi terveiset Hiitola-Kurkijoki sukututkimuspiiristä ja kertoi Karjalatalolla toimivan piirin toiminnasta ja sukututkimuksesta yleensä.

Seuraavaksi keskusteltiin internetin ja Tontti-suvut facebook-ryhmän hyödyn-

tämisestä suvun jäsenten yhteydenpidon ja tiedottamisen välineenä. Esille tuli myös ensi kesäksi suunniteltava matka Karjalaan, josta toivottiin käytävän tarkentavia keskusteluja jatkossa Tontti-suvut ryhmän sivuilla.

Tyytyväisin mielin juotiin keskustelujen lomassa päätöskahvit ja yleisesti toivottiin jatkoa myös tällaisille tapaamisille. Mahdollinen seuraava tapaaminen toivottiin pidettävän muutamien vuosien kuluttua Helsingissä Karjalatalolla. Tilaisuus päätettiin komeasti laulamalla yhdessä Karjalaisten Laulu.

Kari Tontti
Helsinki

Kiitoksia

Lämmin Kiitos!

Teille kaikille, jotka työpanoksellanne osallistuitte Hiitola-juhlien järjestelyihin. Kiitos ohjelmansuorittajille sekä jokaiselle juhlaamme osallistuneelle.

Hiitola-säätiö ja Hiitolan Pitäjäseura ry.

Lennart Ahon muistelmiin lisätietoja

Keskustelut Lennart Ahon kanssa oli jo painettu, kun sain kuulla Siiri Horttanaiselta, Lappeenrannasta, joka on kertomuksessa mainittujen Eino Erosen veli ja Aarne Erosen serkku, että hänen setänsä Aapro Eronen oli kuollut jo talvisodan evakossa Simossa. Karjalaan olivat palanneet hänen vaimonsa, tyttärensä ja poikansa. Poika Aarne oli rintamalla ja haavoittui. Veli Heikki oli käynyt tapaamassa häntä sotasairaalassa ja antanut silloin haavoittuneelle lupauksen, jonka sitten aikanaan kauniisti toteutti. Arkku oli kuljetettu Kiiskilän toisiin pihan läpi ylös Kärimäelle ja sieltä myöhemmin Lukan kautta Kurkijoen Sankarihautausmaalle.

Selatessani Kurkijoen historiaa IV on nimi Aapro Eronen tullut vastaan muuttaman kerran. Hän oli ollut Kurkijoen kunnanvaltuuston puheenjohtaja v. 1918 ja Vaivaishoitohallituksen jäsen. Kun ”Elisenvaaran Työväen ym. Osuuskauppa” sai uuden nimen Elisenvaaran Osuuskauppa r.l vuonna 1907, (sivulla 205), oli sen ensimmäisessä hallituksessa jäsenenä muiden muassa naapurukset Antti Kiiski, isoisäni, ja Aapro Eronen.

Muistellessaan kotimaisemiaan Lennart Aho oli sanonut: ”Kiiskijä oli joskus ollu Poutasesta Simolanmäelle.” J-kirjain oli minulta

*Aapro Eronen kotipihallaan Elisenvaaran Kärimäellä. Kuvan takana lukee: Näkymä Jokisuolle ja Hiirenkennäaseen.
Kuva: Pekka Kiiski*

jäänyt pois ja painettaessa tilalle oli tullut L-kirjain. Siis sältö muuttui melkoisesti. Ei Kiiskilä ole ollut mainitulla alueella koskaan noin laaja, mutta Kiiski nimisiä siellä löytyi useasta eri talosta.

Lennartin valokuvien joukosta löytyi luokkakuva, joka julkaistiin myös 10.7 lehdessä. Hellikki Mattlar huomasi, että se on hänenkin luokkakuvansa ja antoi lisätietoja ja korjauksia.

Kuvassa on Elisenvaaran ns. Kyläkoulun eli kansakoulun ensimmäinen ja toinen luokka lukuvuonna 1934-35. Seuraavana syksynä tältä toiselta luokalta siirtyi oppikouluun kuusi oppilasta.

Alakoulu oli eri rakennuksessa ja sen opettajana olisi silloin ollut Laina Näykki. Lennart Aho oli ilmeisesti käynyt alakoulua yhteiskoulun tiloissa.

Kuvan luokassa seinällä oli Uuno Cygnaeksen kuva ja ”Sireenitaulu”, muistelee Hellikki Mattlar.

Kuvausta varten oli yhdistetty kaksi luokkaa. Opettaja Aili Jussila, joka opetti toista luokkaa, on takarivissä. Ensimmäisen luokan opettajana oli silloin todennäköisesti Antti Jussila.

M.Laine

157 Kurkijokelainen VUOTTA SITTEN...

Kurkijokelaisia juttuja

Naapurukset olivat kärejä. Toinen heistä oli sanonut naapuria ”häntäherraksi”. – Kun syytetyltä kysyttiin, mitä hänellä oli tähän asiaan sanomista, vastasi tämä: Korkia Laki ja Oikeus, enkö minä sitten saa sanoa häntä Herraksi? – Tietysti sai sanoa, – ja asia raukesi siihen.

Toisiin emäntä Kurkijoen pani kangasta pirtaan. Näkö haittasi. Emäntä otti isännän lasit – eivät tuntuneet mukavilta. Käski sitten keskenkasvuista tytärtään etsimään omat terässankaisensa, joita oli aikaisemmin moitiskellut. Tyttö toi lasit, mutta sujautti linssit pois ja

pisti takaapäin pelkät ”raamit” nenälle. Toisiin emäntä kehuaan, jotta nythän näillä näkee oikein hyvin. Ihan niin kuin ei laseja olisikaan....

Eräs vanha mummo kertoi, että lapsuudessaan 75 vuotta sitten ei koko Kurkijoen pitäjässä ollut kuin yksi rauta hara. Se oli erään sepän Jälön tekemä ja raudat oli tuotu siihen Viipurista. Kun sitten ”hoviin” Lopottiin ostettiin viskuukone, joka oli ollut hyvin alkuperäinen ja pieni, kävivät sunnuntaisin kirkkomiehet sitä ihmettä hovin riiseen ”kuominas” katsomassa. Atralla kaikki kynnettiin ja puuharalla harattiin, lopetti mummo kertomuksensa.

Viipurist ja Karjalast

- Mikä on salakuljettajan mielisäntä?
- Vie mennessäs, tuo tullessas.

Jeppe palasi ulkomailta ja tullimies kyseli:
- Konjakkia, viskiä, vodkaa?
- Ei kiitos, vastasi Jeppe. Mutta kupillinen kahvia kyllä tekisi poikaa.

- Kallelle tehtiin ruumiintarkastus tullissa.
- Kauheata. Eivätkö ne jätä nykyään ruumiitakaan rauhaan!

Taskuvarka ry mietti pitkään missä he viettäisivät kahden viikon kesälomaleirin. Lopulta joku ehdotti:
- Tietysti nudistileirillä.

- Onko bensa kallistunut teilläkin päin?
- En tiedä. Tankkaan aina viidelläkympillä

Vanha kuva

Tässä kuvassa nuoret miehet ovat käyneet valokuvaamossa. Kolme on Kiiskin veljeksiä. Edessä kukkakimppu kädessään on Johannes, hänen takanaan Jaakko ja hänen vieressään Olli. Tunteeko kukaan, kuka on eturivissä Ollin edessä, Johannesin vieressä istuva nuori mies? Kyselee Salme Nojonen, salme.nojonen@dnainternet.net

Hellikki Mattlar muistaa koulutoveriensa nimet ihmeen hyvin. Muutamat lapsista olivat olleet koulussa vain vähän aikaa, sillä rautatieläisten perheet joutuivat usein muuttamaan paikkakunnalta toiselle. 1. (Etunimi puuttuu) Roininen, 2.luokka, 2. Hellikki Hukkanen, myöh. Mattlar, 2.3. Kirsti Kainulainen, 2.4. Eila Humala, 2.5. Sisko Lappalainen, 2.6. Lyyli Merta, 1.7. Laila Poutanen, 1.8. Maija Peltola, 1.9. Pauli Huolman, 1.10. Aatos Kiiski, 1.11. Lennart Aho, 1.12. Sulo Haverinen, 1.13. Toivo Peräaho, 2.14. Armas Sallinen, 2.15. Tekla Sinkkonen, 2.16. Aili Jussila, opettaja. 17. Leo Tiippana, 1.18. Reino Siltanen, 2.19. Eino Eronen, 2.20. Paavo Juutilainen, 2.21. Heikki Asikainen, 2.22. Vilho Berg, 2.23. Reino Kuivainen, 2.24. Martti Nieminen, 2.25. Reino Vento, 2. Valokuvasta puuttuvat Unto Kuivainen, 1, ja Kaija Kiiski, 2, jotka olivat ”kippeenä”, muistelee Hellikki Mattlar.

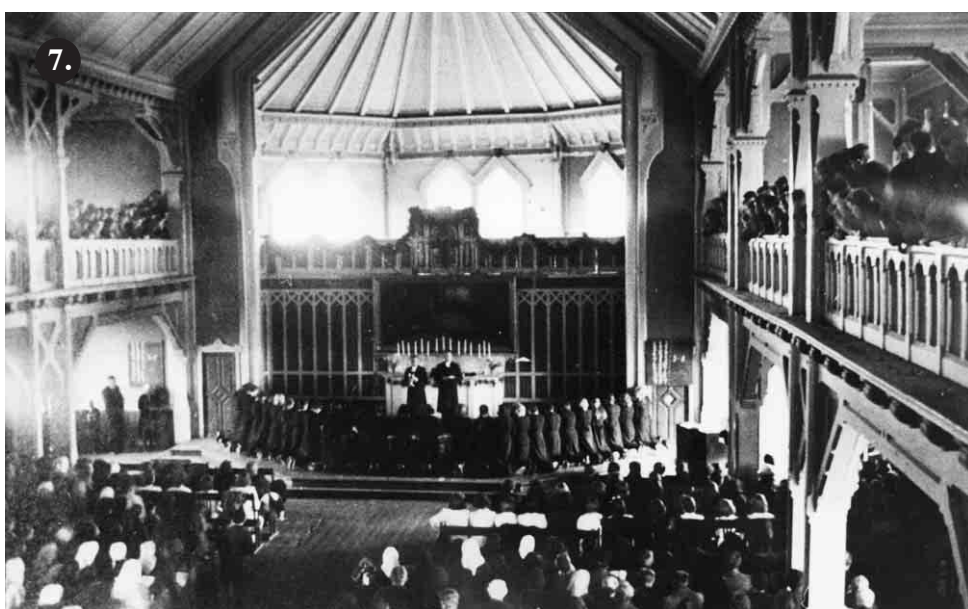
Kuvia Kurkijoelta

Leikkimielinen kuvien tunnistustehtävä

Tällä sivulla näet 10 kuvaa eri puolilta Kurkijokea. Kaikki kuvat ovat Kurkijoki-museon kokoelmista. Keksi kuviin oma kuvatekstisi joko huumorimielellä tai tosiasioihin perustuen. Tekstejä varten voit käydä tutustumassa museon kokoelmiin. Kurkijoki-museon aukioloajat löydät tämän lehden

takasivulta. Anna ehdotuksesi Kurkijoen pitäjäjuhlissa lipunmyyjille tai läheta se Kurkijokelaisen toimitukseen elokuun aikana. Parhaat leikkimieliset ehdotukset kuvateksteiksi julkaistaan Kurkijokelaisessa syksyn aikana.

Oikeat kuvat teksteineen ovat nähtävillä Kurkijoki-museolla.

”Rauhaa, leipää ja rakkautta”

Loimaan ”tyttö”, muukalainen Kurkijokelaisen lukijamatkalla 4. – 7.6.2009

Olimme paluumatkalla. Ennen bussista pois jäämistään Eero Laukkanen kiitti seurasta ja toivotti: ”Ei sitten muuta kuin kaikille rauhaa, leipää ja rakkautta”. Ensin hymyilytti. Sitten aloimme matkatoverini Leenan kanssa pohtia sanojen viisautta. Kysyin Leenalta, puuttuuko siitä jotain. Leena mietti, että ehkä terveystä, mutta sitten tulimme toisiin aatoksiin. Jos on rauha, on leipää ja joku rakastaa, kestää ehkä hieman sairauttakin.

Suomen itsenäisyys ja rauha olivat lapsuudenkodissani hyvin tärkeä asia. Isäni haavoittui vaikeasti kuusi viikkoa ennen sodan päättymistä. Meille opetettiin pienestä pitäen, että Suomi ei hävinnyt sotaa, koska itsenäisyys säilyi ja maassa on rauha. Itsenäisyyden hinta oli kova. Sitä ei koskaan kotona unohdettu. Kävimme itsenäisyyspäivinä sankarihaudalla ja jouduimme istumaan lapsen näkökulmasta pitkästyttävissä itsenäisyysjuhlissa. Vasta aikuisena alkoi ajatella, miten tärkeää on puhua lapselle rauhan merkityksestä ja sodan mielettömyydestä. Me vanhemmat emme saisi unohtaa tätä.

Eero Laukkanen kertoi koskettavasti pelastumisestaan Elisenvaaran pommituksesta ja Pertti Torikka muisteli pienenä poikana matkaansa isän kanssa Elisenvaaran asemalle heti pommitusten jälkeen. Rauha on tärkeä asia tänään, rauha

on tärkeä asia huomenna.

Äitini korosti lapsuudessamme erilaisten ihmisten hyväksymisen tärkeyttä. Hän teroitti, että karjalaiset elävät omalla tavallaan ja heidän elämäntapojaan ei arvostella. Äiti oli nuori tyttö sota-aikana ja toimi Kansanhuollossa Loimaalla. Hän kertoi, miten hän oli ollut hoitamassa, muistaakseni Lappijoen koululla lapsia, jotka jostain syystä olivat tulleet Karjalasta ilman äitiä. Yö oli ollut lohduton. Nuoret tytöt olivat yrittäneet edes jotenkin olla äiti lapsille.

Voimme viljellä peltomme, kun maassa on rauha, sillä tarvitsemme leipää joka päivä. Se on hyvää Venäjällä, mutta Karjalassa hämmästytti erityisesti se, ettei pelloja juuri viljellä. Vaikka sen oli kuullut, se tuntui kovin oudolta. Mistä heille tuodaan jauhot ja muut leipomustarvikkeet, kun he eivät itse viljele lähiruokaa? Leipä oli kaupossa meidän näkökulmastamme halpaa, mutta me emme saaneet tietää, paljonko on mummon eläke, paljonko on nuoren palkka, jos hänellä ylipäätään on työtä Kurki-joella.

Sitten se rakkaus. Olen elänyt suurimman osan elämästäni ”varsinaisessa Suomessa” ja Loimaalla. Kymmenen vuoden ”evakoretken” olen tehnyt opiskeluaikana ja työurani alussa suurempiin kaupunkeihin ja palannut tänne. Varsinais-

suomalaisiin liitetään helposti jurous, vähäpuheisuus ja paikallispatriotismi. Me emme kovin paljon revittele tunteitamme, mutta teemme ahkerasti työtä ja hoidamme sääntillisesti tonttimme.

Se kuva, mikä minulla oli lapsena karjalaisista ja on edelleen, on elämäniloisuus ja rakkaus. Työtä tehdään, mutta ei ihan ”hampaat irvessä”. Omasta jaetaan, jos on jaettavaa. Lapsuudenystäväni äiti oli karjalainen. Olin hänelle kuin oma lapsi. Juoksin metsän poikki leikkimään ja aina odotti vieraanvarainen ja rakastava Tyyne-täti ja karjalanpiirakat.

Samalla tavoin Punnan mummo ja ukko kohtelivat meidän tytärtämme, kun olimme heidän kanssaan kuusi vuotta seinänaapureita. Rakkautta riitti omien lasten ja lastenlasten lisäksi Anulle. Laatokan rannalla sain muistella Punnan Aarnen kanssa mummoa ja ukkoa ja mummon aamuisia kalareissuja veljen kanssa Laatokalle. Se oli sykähdyttävää.

Kun kipitin lapsuudessa toiseen suuntaan metsän poikki, siellä odotti Ester-täti ja Viipurin rinkeli sekä ihanat laulut ja leikit, joita hän ehti meidän kanssamme loputtomiin kesäisin leikkiä.

Kotiseutumatkan aikana oli hienoa seurata, miten kaikki huolehtivat toisistaan. Ei tehty numeroa, mutta katsottiin, että van-

Rouhiaisen ”kammarissa” vas. Reino Rouhiainen, Jouni Rouhiainen, Timo Rouhiainen, Johannes Linkola ja Satu Linkola.

hemmat ihmiset jaksavat ja nuorimmat pysyvät matkassa. Minusta, muukalaisesta, huolehdittiin aivan samalla rakkaudella.

Karjalaiset ovat säilyttäneet myös rakkauden kotiseutuun ja kotipaikkaan kaikki nämä vuosikymmenet. Hautausmailla ja sankari-ripatsien äärelle hiljenee jokainen, joka on mukana. Leenan kanssa olimme Rouhiaisten matkassa ja kävimme Reino Rouhiaisen kotona. Kuljimme heidän kotiinsa kullerokedon poikki ja etsimme eri rakennusten kauniisti sammaloituneita kivijalkoja. Otimme kuvan ”kolme polvea ilmassa kammarissa”. Katselimme sireeneitä ja omenapuita, löysimme viinimarjapensas- ja kieloja. Olimme kaikki jollain tavoin kotona, vaikka siellä oli elänyt vain Rouhiaisen ukko. Joimme kahvit, ihailimme luonnon rehevyyttä ja hiljaisuutta. Samalla surimme pihapiirin läheltä kaadettuja isoja kuusia, jotka oli vain jätetty niille sijoilleen lahoamaan.

Rouhiaisten talon raunioilta kävelimme Reino Rou-

hiaisen sedän Heikin talolle. Siellä romahtaneen navetan kivijalkojen sisäpuolella kukkivat kielot huumaan tuoksuisena mattona. Leenan syntymäkodin luona seisomme kalliolla ja lauloimme ”Jo Karjalan kunnailla lehtii puu”. Käet kukkuivat.

Muukalaisen tuli kiivetä Linnavuorelle, käytyä juomassa kahvit Raholan koululla ja katsottua Kurkijoen kylänraittia päivällä ja vähän yölläkin. Pääsin myös käymään rakastamani kirjailijan Eeva Kilven lapsuusmaisemissa Hiitolan kirkon muistomerkillä ja hautausmaalla. Taidan palata lukemaan uudelleen hänen lapsuusmuistojaan.

Suurenmoinen matka – lämmin kiitos Helenalle järjestelyistä, Leenalle ja kaikille

matkalla mukana olleille seurasta ja huolenpidosta. ”Rauhaa, leipää ja rakkautta” kaikille.

Päivi Nummela
syntynyt Loimaalla
1948

Tuleva päätoimittaja? Johannes Linkola pitää kirjottamisesta ja on luvanut kirjoittaa myös Kurkijokelaiseen.

Jos haluat, voit lukea, Loimaan lehdestä kolumnini ”Kaunista ja kamalaa”, joka on kirjoitettu saman matkan innoittamana.

(www.loimaanlehti.fi)

Reino Rouhiainen toi linja-autossa polkupyörän helpottamaan kulkemista.

Raholan koulun edustalla, Jouni ja Reino Rouhiainen sekä Leena Virtanen.

Ladossa tarjottiin välipalaa ja kahvia pelimannimusiikin lomassa

Paikalla oli sahureita kolmessa polvessa. Nuorin oli 11-vuotias. Taustalla varmaankin Kurkijoen kurki

Puhinaa, kolketta ja jytkettä

Masinistipäivät Loimaalla 25.7.

Loimaan 4H-yhdistys, Saviseudun Harmonikkamiehet ja Loimaan Pienviljelijäyhdistys järjestivät jo seitsemännen kerran perinteiset vanhanajan masinistipäivät Loimaalla. Varsinaista tilaisuutta edeltävänä päivänä Loimaan kaupungissa yleisölle esittäytyi yli 20 hytittömän traktorin paraati. Eri-ikäiset sekä -näköiset, mutta viimeisen päälle entisöidyt traktorit kurvasivat jonona pitkin kaupungin katuja. Torille oli kertynyt satapäinen yleisö katsomaan puksutajia. Vanhimmat traktorit olivat 1930-luvulta, uusia ei joukkoon lainkaan ollut kelpuutettu. Traktoreista näkyi jo kauas niiden huoltajien ja omistajien rakkaus koneisiinsa: niin komeiksi ja puhtaaksi ne oli viimeistellyt paraatia varten.

Varsinainen masinistipäivä valkeni kirkkaan helteisenä kun yleisöä alkoi kerääntyä Merran tilalle Loimaan Haaran kylässä. Joukkoa alkoi muodostua jonoksi asti lipunmyyntipöydän tuntumaan heti aamu yhdeksän jälkeen kun tilaisuus avattiin. Aikaisempien vuosien tapaan paikalla olikin paljon nähtävää ja koettavaa. Suulissa eli ladossa toimi juhlien ruokahuolto ja pelimannit viihdyttivät siellä koko ajan yleisöä.

Merran sisarusten juuret Elisenvaarassa

Merran sisarusten (Matti, Aliisa ja Heikki) juuret ovat

Matti Merta ja vuodelta 1931 peräisin oleva Massey Harris

peräisin Elisenvaarasta. Mattin isä, Vilho on jo mennyt tuonpuoleisiin, mutta äiti Taimi voi lähes 90 ikävuotensa nähden suhteellisen hyvin. Taimi asuu kotitalallaan, jossa Matti huolehtii äitinsä jokapäiväisistä asioista. Matti totesi, että hän on muutaman kerran käynytkin Elisenvaarassa ja omin silmin nähnyt mitä ne vanhat sukumaisemat nykyään näyttävät. Aliisa ja Heikki järjestävät myös omat menonsa siten että pääsevät joka kesä perheen juhlatapahtumaan mukaan ja osallistuvat siellä erilaisiin tehtäviin

Masinistipäivien taustalta Matti kertoi että aikanaan kylällä mietittiin sopivaa harrastusta talven ajaksi kun maatiloilla ei niin paljon ollut muita töitä.

Asiasta keskusteltiin kylän isäntien kanssa ja heräsi ajatus alkaa kunnostamaan ja restauroimaan vanhoja traktoreita sekä muita entisiä maatilojen koneita. Kun näitä sitten oli joukko saatu valmiiksi, haluttiin niitä tietenkin esitellä. Ainoastaan toimivat koneet hyväksyttiin mukaan.

Aluksi Kirvelän Heikin kanssa asiaa alettiin miettiä ja vähän kerrassaan muita-

kin tuli mukaan perustamaan ensimmäistä masinistipäivää. Ensimmäiset viisi kertaa juhlaa pidettiin Haaran kansakoulun pihalla, mutta suosion lisääntyessä tilat alkoivat käydä pieniksi.

Tuumailinkin, että juhla varten voitaisiin rakentaa suurempi ja pysyvä juhlapaikka Merran tilan yhteyteen. Se osoittautui hyväksi päätökseksi, jo paikoitustilankin suhteen, sillä autoja päiville on joka vuosi tullut lisää, nytkin niitä kertyi ainakin viiden sarallisen verran. Tänä vuonna päivien teemana on ollut salaajituksen kehitys Loimaan seudulla.

Yleisö saikin nähdä miten vanhat tela-alustaiset

salaajituskoneet isoine kai-vuupyörineen suoriutuivat tärkeästä työstään Saviseudun kovassa maaperässä. Useat Kurkijoelta kotoisin olleet kädentaiturit perustivat Loimaalle erilaisia pajoja ja verstaita, joista on sitten vuosikymmenten kuluessa kehittynyt Suomenkin mittaluokassa merkittäviä yrityksiä. Näistä mainittakoon mm. Teuvo Syväsen perustama Syväsen konepaja, Vilho Lankisen Vilakone ja Petter Sairasen perustama Metsäpuu. Useat kurkijokelaistaustaiset henkilöt ovatkin ratkaisevalla tavalla vaikuttaneet Loimaan alueella sen kehittymiseen niin maanviljelyksen kuin myös teollisuuden suhteen. Kurkijoen maatalousoppilaitokset olivat aikanaan myös viimeisten oppien ja taitojen välittäjiä ja Loimaalle muuttaneiden evakkojen ansiosta Saviseudullakin saatiin uusia viljelymenetelmiä käyttöön.

Työnäytöksiä ja kädentaitojen taitajia

Masinistipäivän aikana yleisö sai nähdä paljon muutaakin: kyntönäytös, jossa oli mukana kymmenkunta eri merkkistä ja eri ajalta peräisin olevia traktoreita auroineen. Kymmenkunta maamoottoria eri tahtiin puksuttaessaan loivat kiinnostavan äänimaailman juhlien tuntumaan. Kaikkein kuuluvien maamoottori käytti yli lähes 1,5-metristä hihnapyörää, jonka päässä oli pärehöylä. Näytteillä oli myös vanhoja autoja, ”pappamopoja”, moottoripyöriä, puimakone sekä vanha raamisaha, jonka Matti oli itse remontoinut ja sään suojaksi pystyttänyt vajan sen ympärille kovan kalliopohjan päälle.

Yleisö silminnähden viihtyi katselemassa vanhan ajan taitajia erilaisissa

Jatkuu seur. sivulla

Pelimannit ja sahan soiton taitaja. Mainiolta kuulosti musiikki ja soveltui erityisen hyvin perinteisen vanhanajan tapahtuman ilmapäriin.

Hytittömät traktorit jyristelivät pitkin Loimaan katuja

Jatkoa ed. sivulta

askareissaan ja töissään: hirrenveistäjä, veitsenhioja, puusorvari, seppä, vastantekijä, savenvalaja, tuohimestari ja moottorisahataiteilija Kärkölästä.

Varsinaisella masiinakentällä oli osa paraatiin osallistuneista traktoreista komeana rivistönä yleisön ihailtavana. Vanhin toimiva traktori oli Merran Matin kunnostama Massey Harris vuodelta 1931, joka veti perässään kolmisiipistä auraa. Eipä niinkään usein nähty kokoonpano entisinä aikoina, mutta komeasti Massikka suoriutui kyntönäytöksestä. Moottorin käynnistäminen veivillä tosin vaatii oikeaa tietoa ja taitoa, sen verran riuskaa vetoa se vaati käynnistykseen.

Nuoriakin saatiin talkoisiin mukaan

Heti suulin ulko-oven vieressä yleisö sai kokeilla löylynheittotaitojaan. Loimaan 4h yhdistyksen puuhanaisten, toiminnanjohtaja Karoliina Kirvelän ja Teija Asikaisen avustuksella. Tehtävänä oli lauteilla istuen heittää löylyä kiukaalle eli sen päälle sijoitettuun mittariin. Tavoitteena oli yhden litran vesimäärästä saada päätyämään sademittariin niin suuri määrä kuin mahdollista. Jokainen löylynheittoyritys mitattiin

tarkasti.

Karoliina Kirvelä totesi että on ollut hienoa nähdä miten ihmiset Haaran-Onkijoen kylällä ovat innostuneet masinistipäivien perinteestä.

- Talkoolaisia ei koskaan ole ollut vaikeaa löytää tilaisuuteen, vaikka sen valmisteluun ja toteuttamiseen meneekin satoja tunteja joka vuosi.

- Erityisesti tällä kertaa oli hienoa, että 4H-periaatteen mukaisesti myös nuoria on saatu mukaan hoitamaan heille soveltuvia tehtäviä, kuten mm. pienoistraktoreilla ajettavaa taitolenkkiä, ruokapisteessä työskentelyä jne.

Masinistipäivien käännytyessä iltaan olikin sitten

vuorossa tanssit Merran suulissa. Yleisöä viihdyttivät pelimannimusiikilla mm. Hanuri ja Hattu sekä muut Saviseudun Harmonikkamiesten jäsenet. Kokonaisuudessaan Wanhan ajan masinapäivä oli varsin onnistunut, ilmat suosivat ja kävijöitä oli päivän mittaan käynyt yli 1500 henkeä. Matti totesikin että kunhan kaikki saadaan kunnolla pakettiin ja tilat raivattua niin sitten päätetään järjestetäänkö juhlia ensi vuonna, sen verran raskas työ niiden vuosittainen pyörittäminen on.

*Kuvat ja teksti:
Jaakko Taitonen*

Iloiset puuhanaiset Teija Asikainen (vas.) ja Karoliina Kirvelä tyytyväisinä päivän yleisömenestyksestä

Koko perhe marjaan mars!

Piltti, Martat ja Mannerheimin Lastensuojeluliitto yhdistävät tänä kesänä voimansa ja kannustavat perheitä marjaretkille. Koko perheen marjaretki -kampanja haluaa tuoda kaikkien suomalaisten tietoon marjastuksen edut koko perheen harrastuksena, jossa yhdistyvät niin luonto kuin liikunta. Kampanjan nettisivut osoitteessa www.pilttimarjaretki.fi tarjoavat vinkkejä ja ohjeita lapsiperheiden marjaretkille. Sivulla voi myös raportoida tehdyn retken saaliin, osallistua valokuvakilpailuun tai kirjoittaa marjaretkitarinoita.

- Marjastus on mainiota ajanvietettä ihan pienillekin lapsille ja siinä yhdistyvät

mukavalla tavalla ulkoilu, yhdessäolo sekä terveelliset elämäntavat, Piltti lastenruoista vastaava markkinointipäällikkö Anna Karri Suomen Nestléltä rohkaisee.

Piltille marjakampanja sopii luontevasti, sillä lasten terveellinen ravitsemus on Piltille sydämen asia. Piltti-purkeissa on saatavana mustikkaa, vadelmaa, puolukkaa, karpaloa ja tyrniä pienimmille marjasuille ympäri vuoden.

Marjat parhainta suomalaista terveystuokaa

Suomen metsiin jää joka vuosi suuret määrät kerää-

Piltti, Martat ja Mannerheimin Lastensuojeluliitto haastavat lapsiperheet marjaretkille

mättömiä marjoja, sillä esimerkiksi mustikan sadosta arvioidaan poimittavan vuosittain vain 10-15 prosenttia. Kampanja haluaa palauttaa suomalaiset joukolla takaisin luonnon marja-aarteiden äärelle.

- Vaikka jokamiehen oikeutemme mahdollistavat vapaan marjastuksen pihapiirien ulkopuolella, on kaupungistunut nuorempi polvi osin kadottanut yhteyden marja-apajiin ja pitkät

välimatkat vaikeuttavat metsään lähtemistä entisestään. Onnistuneen retken varmistamiseksi on kuitenkin olemassa helppoja niksejä, nettisivulle eväsvinkkejä kirjoittanut kehittämisspäälikkö Arja Hopsu-Neuvonen Marttaliitosta toteaa.

Terveellisen marjasaa- liin voi syödä sellaisenaan tai säilöä talven varalle. Metsämarjat sisältävät runsaasti hyödyllisiä ravintoaineita, kuten C-vitamiinia,

kivennäisaineita, kuitua ja flavonoideja. Hyvää tekevää saaliista huolimatta kampanja painottaa, ettei marjastuksessa suinkaan ole tärkeintä saalis, vaan hyvä mieli ja perheen yhdessäolo.

- Vaikka saalis jäisi vähäiseksi, yhdessä perheen kanssa vietetty aika ja luonnossa liikkuminen ovat arvokkaita kokemuksia sinänsä. Mikä olisi parempi tapa tutustuttaa lapset luonnon ihmeisiin, kuin varustaa koko porukka hyvin varustein ja eväin ja suunnata lämpimänä päivänä kohti marjametsiä, Mannerheimin Lastensuojeluliiton viestintäjohtaja Liisa Partio painottaa. Raportoi saalis, kerro retkestä tai nappaa siitä kuva! Koko Perheen Marjaretki -kampanjan nettisivuilla

perheet pääsevät raportimaan seikkailuistaan tarinoiden ja kuvien avulla. Jokainen marjastaja kerryttää kampanjasatoa ja marjakauden loputtua päästään arvioimaan, kuinka paljon marjoja kerättiin talteen. Osallistuneiden kesken arvotaan kolme 500 euron arvoista luontomatkalahjakkorttia sekä kaksi kamerakännykkää.

Mustikkametsään päästään Suomessa heti heinäkuun lopulla ja marjastuskausi jatkuu aina lokakuun alkuun puolukoiden voimin. Marjastuskauden kulkua ja Koko perheen marjaretki -kampanjan etenemistä voi seurata osoitteessa www.pilttimarjaretki.fi

*Maanviljelijän työstä
yrittäjäksi Vampulaan*

Mirja Uotila

**– Olen saanut tehdä työtä,
josta olen pitänyt**

Marjastusaikaan Mirja Uotilalla ei ole aikaa nojailla puun runkoon kuin vain kuvausta varten. Poimintaa odottavat kotipihan viinimarjat. Myös Pitäjäjuhlien koristeluissa näkyvät Mirja puutarhan tuotteet.

Olen syntynyt Kurkijoella Ihojärven kylässä maanviljelijän nuorimmaisena tyttärenä. Ensimmäisestä evakomatkasta ei ole mitään muistoa. Vanhempien kertoman mukaan jouduimme aluksi Simon kuntaa, josta sitten Karstulan kautta Alastarolle Jussilan kartanoon.

Sieltä palasimme takaisin Kurkijoelle. Kotimme oli hyvässä kunnossa, joten pääsimme nopeasti uuden elämän alkuun.

Vuoden –44 evakomatka jäi jo hyvin mieleen. Olin vajaa 10 vuotta, kun lähdimme kotoa. Minä ajoin hevosta ja äiti istui kärryillä. Perässä käveli kaksi lehmää, näin tehtiin matkaa useita päiviä. Jossain vaiheessa pääsimme junaan, karjavuonussa eläinten seurassa tulimme Kurikkaan.

Lopuksi palasimme jälleen Alastarolle Tammiaisten kylään samaan Jussilan kartanoon.

Saimme sieltä pika-asutustilan, jota aloimme innolla viljellä. Työt tehtiin hevosilla ja osallistuimme paljon maataloustöihin. Muista hyvin, kun isä kehotti kylvämään hevosvetoisella kylvökoneella, todeten sitten ”sinä olet nuorempi kävelemään koneen perässä”.

Avioliiton myötä yhteinen huoltoasema

Avioliitto Vampulassa asuvan Esko Uotilan kanssa aiheutti elämän muutoksen – ryhdyimme yrittäjiksi.

Perustimme Erkki Vuo-

Mirja Uotilan mielestä taksin pitoon pätee yritystoiminnan laki: Työlle on myytävä nahkansa kokonaan. Tätä lakia hän noudatti taksin ajossa 24 vuotta.

riston kanssa yhteistyössä Esso-bensa-aseman. Aluksi oli myynnissä vain polttoainetta ja autotarvikkeita. Kyseessä oli perinteinen palveluasema, jossa auto ajoi mittarille ja sisältä tultiin laittamaan tankki täyteen. Tuulilasipesu oli lisäpalveluna.

Muutaman vuoden kulluttua Erkki Vuoristo luopui osuudestaan. Me laajensimme huoltoalan. Sen aikaisissa autoissa oli paljon rasvattavaa ja muuta kynimistä. Meillä oli siihen aikaan kaksi huoltomiestä töissä. Samaan aikaan tuli ajankohtaiseksi kahvion perustaminen. Myyntivalikoima oli aluksi vähäinen: kahvia, tupakkaa, karkkia ja jäätelöä.

Vuonna 1968 teimme uuden ja ajanmukaisen jake-luaseman kantatien varteen. Tämäkin oli vielä palvelu-

asema. Siellä oli iso kahvio ja pitkät aukioloajat.

Myöhemmin luovuttiin keskustassa olevasta asemasta. Kehitimme kantatien varressa olevaa asemaa, teimme isot huoltohallit ja hankimme itsepalvelumitarit.

Mieheni kuoleman jälkeen jatkoimme toimintaa poikien kanssa viiden vuoden ajan.

Aikanaan saimme taksiluvat ja kahden auton voimalla ajoimme koulukyytejä sekä muutakin taksiajoa.

Viinirypäleet kasvavat eläkepäivinä

Sukupolvenvaihdoksessa vanhempi poikani Rauno jatkoi huoltoasematoimintaa, nykyään SEO:n väreisä. Nuorempi Ari-Pekka pyörittää perustamaansa Vampulan jätehuolto – ni-

mistä yhtiötä. Itse jatkoin taksin ajoa vuoden 2006 loppuun asti.

Yrittäjäyys on ollut ammatti- ja elämäntapa! Olen saanut tehdä työtä, josta olen aina pitänyt ja olen viihtynyt työssäni. Olen ilokseni todennut, että pojat ovat oppineet saman elämän asenteen.

Eläkepäivinäni olen innostunut puutarhanhoidosta. Viime kesänä sain erittäin hyvän sadon viinirypäleistä, niitä tuli monta sangollista. Kasvatan kukkia omaksi ja muiden iloksi, lisäksi on vielä laaja hyötykasvien alue.

Lisäharrastuksena käyn kansalaisopiston kansantanssiopissa ja osallistun innolla Vampulan Karjalaisten toimintaan.

Erkki Poutanen

Mirja Uotilan kumpikin poika toimii yrittäjänä, Ari-Pekka Uotila johtaa Vampulan Jätehuoltoa.

Rauno Uotila pyörittää nykyään Mirjan ja puolisonsa perustamaa huoltoasemaa Vampulassa sekä Uotilan taksipalvelua.

Hiitolan Kekki-sukua kokoontui Porissa

Yli kaksisataapäinen joukko Hiitolan Kekki -sukuun kuuluvaa kohtasi sukkokokoon-tumisen merkeissä Porin Kauppaoppilaitoksen juhlasalissa elokuun ensimmäisenä lau-antaina. Hiitola-juhlien yhteydessä järjestetyllä tapaa-misella oli monta kiperää ja mutkikastakin vaihetta en-nen kuin tilaisuus saatiin toteutettua. Lopputulokse-na oli kuitenkin onnistunut kokoontuminen, jonka seu-rauksena päätettiin perustaa uusi sukuseura.

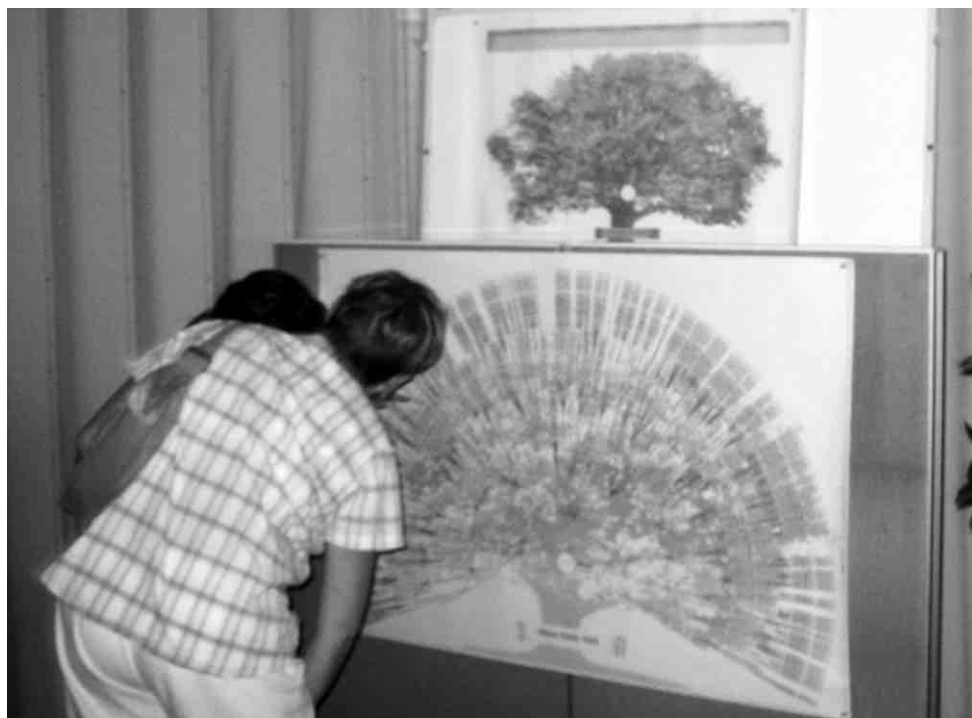
Alkujaan tapaamista suunniteltaessa arveltiin, et-tä paikalle saadaan 40 - 50 osallistujaa, minkä mukaan oli varattu luokkahuone Kauppaoppilaitokselta ko-koon tumisen pitopaikaksi. Ilmoittautumisaajan toisella viikolla, kun tulossa oli jo kuutisenkymmentä suku-

laista, pyydettiin suurem-paa tilaa käyttöön. Seuraa-va vaihtoehto oli auditorio, jossa tarjolla oli 117 tuolia. Kun kävi selville, että audi-torioon ei saada lisätuoleja, ja koska ilmoittautuneita oli jo yli kaksisataa, päätettiin käyttää juhlasalia ja sovittaa ohjelma ja aikataulu sen mu-kaiseksi, että Hiitola-säätiön seminaari Karjalan arkeolo-gisista kaivauksista pääsisi alkamaan aikataulun mu-kaan samassa tilassa kahta tuntia myöhemmin.

Suvun piirissä on jo vuosia ollut halukkuutta kokoontua yhteen ja samalla selvittää ja tutkia enemmän sukua ja saada tietoja suvusta ja su-kulaisista. Sukututkimusta Hiitolan Kekki -suvusta on tehty vuosikymmenten ajan. Varhaisimmat tutkimukset ovat 1960-luvulta, jolloin

on tehty ensimmäiset tut-kimukset erään Hiitolan Kekki -sukuun kuuluvan esivanhemmista. Tutkimus-ta on jatkettu viime vuodet jälkipolvien selvittämiseksi ja tutkittu eri Hiitolan Kekki -sukujen yhteyksiä toisiinsa. Merkittävänä apuna jälki-polvitutkimuksessa on ollut yhteistyö Hiitola-Kurkijoki -sukututkijapiiriläisten kans-sa. Yhdessä on ratkottu mo-nia kiperiä pulmatilanteita ja umpikujaan päätyneitä selvityksiä.

Tällä hetkellä tiedetään, että Hiitolassa on ollut kak-si Kekki -sukua, joiden läh-töhenkilöt ovat syntyneet 1600-luvun puolenvälin jälkeen. Varmaa yhteyttä sukujen välille ei ole voitu varmentaa mutta oletettavas-ti on kyse samasta suvusta, ehkä peräti serkuksista. Mo-

Sukupuuta tutkittiin ahkerasti.

lemmat ovat asuneet Hiito-lan Kävälässä (Tiurulassa) 1600 - 1700-luvun vaihteessa. Vielä ei tiedetä, mistä Ke-ki tulivat Hiitolaan. Kekki nimi on kuitenkin esiintynyt jo noin sata vuotta aiemmin Suur-Jääsken alueella, joten todennäköisesti siltä suun-nalta Hiitolaan on tultu.

Porin tapaamisessa pää-tettiin yksimielisesti perus-taa sukuseura ja jatkaa suvun tutkimista julkaistavaa su-kukirjaa varten. Sukuseuran perustamisen valmistelutyö-hön valittiin kuusijäseninen toimikunta tavoitteena vuo-den kuluttua pidettävä su-kuseuran perustava kokous.

Kokouksen päätteeksi laulettiin Karjalaisten laulu.

Toimikuntaan valittiin He-linä Kekki (isovanhemmat Eino Mikonpoika Kekki ja Hilja Mikontytär Parkkali), Liisi Rautio (isovanhemmat Juho Juhonpoika Piippu ja Riitta Heikintytär Kekki), Henna Tuomikoski (isovan-hemmat Matti Mikonpoika Kekki ja Vilhelmiina Eskon-tytär Pessi), Merja Välimäki (isovanhemmat Johannes Pe-kanpoika Jyrkiäinen ja Sai-ma Mikontytär Kekki), Pertti Viinanen (isoisovanhemmat Tuomas Matinpoika Huuhka ja Katri Juhontytär Kekki) sekä Harri Kekki (isovan-hemmat Pekka Pekanpoika Kekki ja Maria Vilpuntytär Puputti).

Harri Kekki

Kodin energiankulutusta voi tehostaa Tee se itse -kotikatselmuksella

Tee se itse -kotikatselmus on Motivan vetämän Elvari-yhteistyöhankkeen tuottama helppokäyttöinen testi, joka auttaa kansantajuisesti pien-taloasujan energiankäytön ongelmakohtien kartoituk-sessa. Testin avulla saa kä-sityksen siitä, mitkä asiat omassa energiankäytössä ovat kunnossa ja missä voi-si olla parantamisen varaa. Testiin ja katselmuksen te-koon pääsee tutustumaan tarkemmin Valkeakosken Asunomessuilla.

Tee se itse -kotikatselmus on pientalojen asukkaille testin muotoon suunniteltu yksinkertainen työkalu, jon-ka avulla pääsee helposti jy-välle siitä, mitkä asiat oman kodin energiatehokkuudes-sa vaativat korjausliikkei-tä. Testissä käydään läpi kaikki oleelliset pientalon energiankäytön osa-alueet: viihde-elektroniikka, kyl-mäsäilytyslaitteet, sauno-minen, valaisimet, ikkunat ja ovet, ilmanvaihto, ves-i- ja lämmitysjärjestelmät. Oman energiankäytön arvi-oimiseksi tarjotaan lisäksi

taustatietoa, jonka avulla voi arvioida oman kodin energiankulutusta. Katsel-muksessa annetaan tavoite-kulutusarvot, joihin omassa energiankäytössä voi pyr-kiä. Mikäli poikkeama tavoite-kulutuksesta on suuri, on syytä kartoittaa tarkemmin, missä kohdin energiaa virtaa harakoille.

- Kotitalouksien energi-ankulutuksen rakenne on kymmenen vuoden aikana muuttunut paljon, kertoo Motivan asiantuntija Antti Kokkonen. - Tieto siitä, mil-laisilla asioilla energiankäyt-töään voi tehostaa, kannattaa päivittää 2000-luvulle. Kun aiemmin kylmälaitteet loh-voivat suuren osan kotita-loussähköstä, on nykyisin etenkin valaistus ja viihde-elektroniikka kasvattanut osuuttaan merkittävästi. Käyttötottumuksiaan viilaa-malla voi energiankulutuk-seensa vaikuttaa yllättävän paljon, Kokkonen jatkaa.

Tee se itse -kotikatsel-muksen tekeminen onnis-tuu aloittelevaltakin kiin-teistöasiantuntijalta, ja sen

tekemiseen saa neuvontaa ja tarkennuksia Valkeakos-ken Asunomessuilla. Mo-tivan asiantuntijat kiertävät asunomessujen taloissa esittelemässä katselmuksen teon periaatteita. Vaikka testi on suunniteltu nimenomaan sähkölämmitteisille pien-taloille, se sopii mainiosti myös muihin lämmitysmuo-toihin.

- Elvari-hankkeen joh-toryhmän puheenjohtaja, Pekka Salomaa Energiate-ollisuus ry:stä kertoo, et-tä Elvari tähtää sellaisten säästökeinojen löytämiseen, joilla päästään yleisesti 9 prosentin lämmitysenergi-an säästöön. Salomaa ker-too, etteivät kaikki työkalut tähän tavoitteeseen pääse-miseen ole vielä tiedossa, mutta usko niiden löytymi-seen on vahva. - Kun kodin tilannetta katsotaan kunnol-

la, keinojakin alkaa löytyä. Tee se itse -kotikatselmus on hyvä alku. Mietimme myös säästötoimien toteu-tusjärjestystä. Edullisimmat ja helpoimmin toteutettavat kannattaa tehdä ennen suuria investointeja.

Tee se itse -kotikatselmus on osa Motivan vetämää Elvari-hanketta, jolla tehos-tetaan sähkölämmitteisten pientalojen energiankulu-tusta. Yhteistyöhankkeessa on mukana joukko sähkö- ja talotekniikka-alan yrityksiä, joilta saa myös apua ener-giansäästämiseen liittyvissä kysymyksissä.

Tee se itse -kotikatsel-mus löytyy Motivan verkkopalvelusta, www.motiva.fi/julkaisut Laitteiden energiate-hokkuutta voi vertailla verkkopalvelussa www.topten-suomi.fi.

Lisätietoja:

Antti Kokkonen, asiantuntija, Motiva Oy
Puh. 0424 281 243, antti.kokkonen@motiva.fi
Pekka Salomaa, Elvari-hankkeen johtoryhmän puheenjohtaja, Energiateollisuus ry
Puh. +358 500 324 486, pekka.salomaa@energia.fi

Roskis seinänvierustalla saattaa koitua painajais-maisen kalliiksi

Vuosittain sytytetään tahal-laan noin 2500 tulipaloa, joista puolet saa alkunsa roska-astian tai muun piha-alueella olevan palavan jätteen sytyttämisestä. Tulipa-lon sattuessa roska-astioiden väärä sijoittelu pienentää va-kuutusyhtiöiden korvausta. Pahimmassa tapauksessa se tietää kiinteistön omistajalle satojen tuhansien eurojen menetyksiä.

Pelastuslain paloturvalli-suusohjeet ovat yksiselitteiset koskien piha-alueilla olevaa palavaa materiaalia: seinän-vierustoilla ei saa olla mitään, vaan kaikki on sijoitettava turvaetäisyyden päähän. Va-kuutusyhtiöt seuraavat lain esimerkkiä ja edellyttävät asiakkailtaan viranomais-määräysten noudattamista.

- Kun joka päivä sytytetään keskimäärin kolme roskista palamaan, on riski todella otettava vakavasti. Turun seudulla on ollut erittäin va-kavasti otettava roskapalojen aalto kesän aikana. Palava jäteastia seinän vierustalla sytyttää helposti varsinkin

räystäsrakenteet, jolloin palo pääsee leviämään kattoraken-teissa ja sen sammuttaminen vaikeutuu oleellisesti, sanoo yritysturvallisuuden asiantuntija Niko Satto Ifistä.

Ifin suojeluohjeet määrit-televät roska-astioiden turva-etäisyydet seuraavasti:

- Yksittäiset enintään 600 litran jäteastiat: 4 metriä
- Yksittäiset yli 600 litran jäteastiat tai useamman astian ryhmät: 6 metriä
- Jätekatokset ja -lavat: 8 metriä

Vaihtoehtoina turvaetäisyydelle ovat lukittavat ros-ka-astiat, lukittava jätekatos tai palonkestävä (osastoiva) seinä ja räystäsrakenteet.

- Kehotan jokaista yrit-täjää, kiinteistönhoitajaa tai talon omistajaa kiertämään rakennuksen ja tarkastamaan paikat paloturvallisuutta aja-tellen, sillä vahingon sat-tuessa laiminlyönnin takia korvaamatta jäänyt osuus saattaa nousta satoihin tuhan-siin, jopa miljooniin euroihin, muistuttaa Satto.

www.if.fi

Kalakurjet Veljesrannassa

Kalakurjet viettivät perinteistä muistojen iltaa Yläneellä Sotainvalidien mökillä heinäkuun viimeisenä viikonvaihteena.

Lauantai-iltapäivällä hyvissä ajoin alkoi väki koontua, kaukaisimmat Juupajoelta, Helsingistä ja Porista. Kimpsuja ja kampsuja kannettiin majoitustiloihin. Järjestäjiä jo vähän jännitti, riittääkö makuutilat. Pari asuntoautoa ratkaisi kuitenkin tilanteen. Sopa sijaa antaa, sanotaan. Veneitäkin toivottiin tuotavan mukana, jotta kaikilla olisi mahdollisuus päästä järvelle.

Tervetulokahvittelun jälkeen innokkaimmat lähtivät jo kokeilemaan kalaonneaan ja merkitsemään veneensä reunaan seuraavan aamun

kalapaikan. Varsin tuulinen oli keli.

Iltapäivän kuluessa iltaan palaili järveltä venekunta kerrallaan. Kalojen perkaajilla Villellä, Martilla, Antilla ja Aarolla riitti hommia. Savustajat Teuvo ja Martti viimeistelivät homman.

Saunomisen lomassa sitten nautittiin maukkaita savuahvenia. Niitähän oli luvattu iltapalaksi, jos Ahti suo antejaan. Iltahämärissä pelattiin vielä mölkyä. Tosin viimeiset heitot jo sen verran pimeällä, ettei tahtonut numeroista saada selvää. Voittaja kuitenkin löytyi tässäkin lajissa. Tällä kertaa Veijalaisen Terttu heitti tarkasti ja voitti kilpailun.

Inkisen Pertti pyysi arvailemaan, mitä Kemppi-

sen Seppo oli päivemmällä syönyt. Palkinnoksi lupasi kourallisen herneitä. Vihjeeksi antoi, perinneruokaa. Monen monta arvausta tuli. Seppo ilmoitti, ettei ollut kolmeenkymmeneen vuoteen sitä syönyt, eikä oikein hyvältäkään maistunut, mutta kyllä hän sen söi. Kaurakiisseliähän se oli.

Sunnuntaiaamu valkeni, ilma oli kaunis ja järvi aivan tyyni, mikä enteili hyvää.

Lisää osanottajia saapui vielä aamulla ja soviteltiin, kuka mene mihinkin veneeseen. Aamu yhdeksältä lähdettiin järvelle. Kymmenen venettä ja jokaisessa 3-4 henkeä.

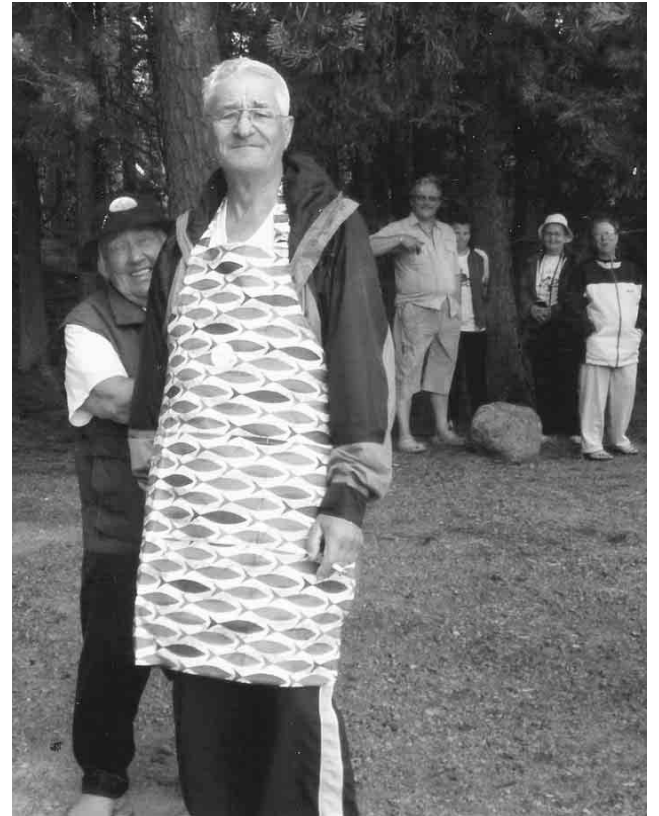
Kolmen minuutin kuluttua oli ensimmäinen kala jo nostettu veneeseen, siis

jo ennen kuin viimeisimmät pääsivät rannasta vesille. Tuuli alkoi voimistua ennen puoltapäivää ja oli jo melkoista, kun porukka saapui rantaan neljä tuntia ongittuaan.

Punnitukseen tuli 29 onnellista kalansaajaa, ainoastaan kolmelle Ahti ei ollut suosiollinen.

Kovan kilpailun jälkeen maistui grillimakkarat kaikille.

Tämän vuoden alusta lähtien on Kalakurkien kilpailuissa ollut sarjat sekä naisille että miehille. Kiertopalkinnot ovat kuitenkin yhteiset. Tuloluettelosta näkyy, että naiset pärjäsivät aika hyvin. Punamustin nauhoihin varustetut mitalit Ria ripusti kaulaan kum-

Ria Virevuo pukemassa saamattomien palkintoa ”kalaessua” Aaro Kojolle.

massakin sarjassa viidelle ensimmäiselle. Tulokset jäljempänä. Tälläkin kertaa saamattomien kesken arvottiin yksi palkinto. Sen sai Kojon Aaro. Hänet puettiin kala-aiheiseen essuun.

Palkintojen jaon jälkeen juotiin vielä mitalikahvit ja porukka alkoi pikkuhiljaa lähteä omiin suuntiinsa. Kiitos kaikille mukana olleille ja kiitos siivous- ym. avusta.

Seuraavan kerran kalastellaankin sitte Laatokalla lokakuun alussa. Muistakaa- han lähettellä viisumipaperit ajoissa.

Kalakurkien laivaristeily Viking Isabellalla joulukuun 1.-2.12. Ilmoittautumisia otetaan jo vastaan.

Saini

Tulokset:

Naiset:

1. Terttu Veijalainen 1490 g
2. Saini Repo 1025 g
3. Leena Makanen 760 g
4. Ria Virevuo 665 g
5. Raija Laaksonen 665 g
6. Aune Hyvönen 585 g
7. Marjatta Poskiparta 495 g
8. Anna-Liisa Torkki 295 g

9. Kaarina Sikiö 60 g

Miehet:

1. Simo Kaunisto... 1880 g
2. Jorma Lankinen 1365 g
3. Antti Penttinen 1220 g
4. Viljo Ylönen ... 1195 g
5. Martti Meskanen 840 g
6. Jouko Mäki 755 g
7. Pentti Kemppinen 740 g
8. Lauri Veijalainen 585 g
10. Eero Häkli 535 g
11. Martti Repo ... 495 g
12. Veikko Nenonen 450 g
13. Teuvo Ahokas 285 g
14. Matti Ruotsalainen ... 280 g
15. Toivo Hyvönen 265 g
16. Aimo Jälkö ... 215 g
17. Seppo Kemppinen 210 g
18. Miikka Mäkiö 185 g
19. Raimo Sikiö ... 145 g
20. Reino Paju..... 35 g

Saamattomat: Veikko

Koho, Aaro Kajo, Pentti Torkki.

Suurin saalis

kiertopalkinto: Simo Kaunisto 1880 g

Suurin kala kiertopalkinto:

Aune Hyvönen 355 g

Eka Kala kiertopalkinto:

Raija Laaksonen (kolmas kiinnitys, palkinto omaksi)

Ensimmäiset veneet lähdessä järvelle. Ahokkaan Teuvo laituriilla ottaa jo juoksuaskeleita veneeseen ehtiäkseen. Aune-sisko Topi-miehensä kanssa odottelee kärsimättömänä.

Viipurist ja Karjalast

- Miksi autossasi ei ole nopeusmittaria?

- Ei sitä tarvitse. 50 kilometrin vauhdissa pärisee ratti, 80 kilometrin vauhdissa pärisee ovi ja 100 kilometrin vauhdissa tekohampaat.

Uusvenäläinen turisti istuu Helsingin Seurasaaren nudistirannalla punaisessa pikkutakissa videokameraa pidellen ja drinkkiä siemailen. Rantavahti lähestyy ja sanoo:

- Mitäs täällä istutaan pikkutakissa? Tämähän on nudistiranta, ihmiset haluavat rentoutua täällä rauhassa.

- Mikä ihmeen nudistiranta?

Matkatoimistossa otettiin

tästä retkestä 1000 dollaria ja sanottiin, että täällä on ainutlaatuinen joukkostriptease.

Laihialainen uskaltautuu junamatkalle Pietariin, mutta myöhästyy junasta Helsingissä. Ei hätää, taksi lähtee tavoittamaan Pietarin junaa ja ehtii kuin ehtiikin Vainikkalaan ennen kuin juna lähtee rajan yli.

- Se olisi sitten 200 euroa. Laihialainen antaa satsen.

- Tässä on kyllä vasta puolet.

- Niin mutta olithan sinäkin mukana...

Turisti kysyy Helsingin rautatieaseman lipunmyynnistä:

- Kuinka kauan kestää junamatka Pietariin?

- Pieni hetki...

- Jaaha, kiitos!

Eskon puumerkki

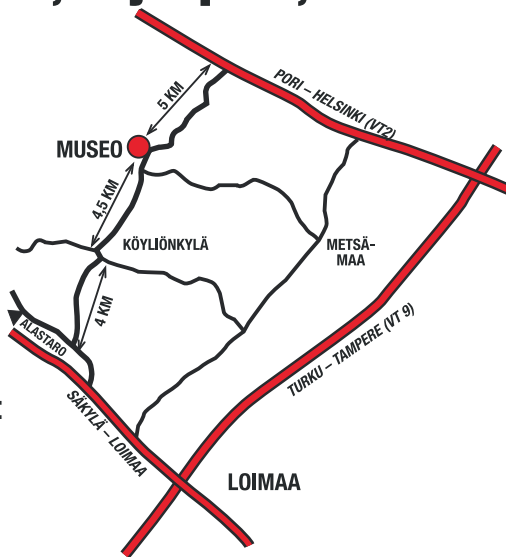

Kurkijoki-museo

Kojonperäntie 446, Kojonperä, Loimaa

Pitäjäjuhlien
aikana museo
on avoinna
lauantaina
klo 12 – 16

Muulloin esittelystä sovittava:
Eino Vepsä,
puh. 0500-875 211 tai
Antti Eklund,
puh. 050-342 6608

Näinä aikoina on rauhoittavaa olla asiakkaana pankissa, joka pärjää omillaan.

Osuuspankin asiakkaana tai omistajajäsenenä voit onnitella itseäsi pankkivalinnastasi. Olet asiakkaana pankissa, joka pärjää omillaan, sillä hyvinä aikoina olemme ottaneet huomomman ajan huomioon. Vakavaraisuutemme on hyvällä tasolla ja se on nyt myös asiakkaidemme etu. Etua elämään. OP-Pohjolasta.

op.fi

Alastaron, Mellilän Seudun, Metsämaan, Niinijoen ja Vampulan Osuuspankki.

Kurkijoen Pitäjäjuhlat 8.-9.8.2009 Loimaan yhteiskoululla

Helsingin sanomat 31.7.1951

Kurkijoen kansallispuku

Entiset kurkijokelaiset viettivät viime sunnuntaina viidettä pitäjäjuhlaansa, tällä kertaa Oripäässä. Tilaisuudessa nähtiin muutamien neitosten päällä Kurkijoen kansallispuku, joka on uusi tulokas kansallispuku-

jen joukossa. Kurkijoen kansallispuvun on Kansallismuseon avustuksella ja perimätietoihin nojautuen rekonstruoinut kurkijokelainen käsityönopettaja Vappu Kiiski.

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Kuusamoon
2. v. 1948
3. Veikko Hakulinen
4. Pappi Sakariaan ja vaimo Elisabetin
5. neljä
6. tinaa
7. v. 1971
8. lennättimen
9. Irwin Goodman
10. napakettu

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on s. detty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajajatoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntiä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvähvistaja
Kauppalehti 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
AA, VT Katri Ranta-Eskola
VT Kaarina Nylamo
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoimna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

EHT-
liiton
jasen

Erikoishammasteknikko MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

Kurkijokelaisen, hiitolaisen
ja karjalaisen hengen vaalija.

Pitäjäjuhlien erikoistarjous!

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!

Ajalla 7.8. – 10.8. tehdyt lehden tilaukset,
loppuvuoden numerot nyt vain 10 eur.
Saat siis 3 kk:n hinnalla 5 kuukauden lehdet.
Toimi nopeasti!

Tilattuna kotiin nyt erikoistarjouksella
siis vain **alle 1,00 eur/kpl.**

Vain juhlien aikana Loimaalla tehdyt,
tai sähköpostitse / postitse 11.8. mennessä
saapuneet tilaukset oikeuttavat alennukseen!

Vuosikerta, 22 numeroa vain 35,00 eur.
Irttonumerohinta 2,00 eur.

Kurkijoen kansallispuku

1000 € (jos tilauksia kertyy
vähintään viisi kappaletta)

toimitukseen kuuluu

- hame
- pusero
- liivi
- esiliina
- koru
- tasku

Päähineen saa lisätilauksesta.
Tarvittaessa myös kansallispukujen korjauksia ja muokkauksia.

Tekijä: Maarit Leppänen,
puh. 0400-576053
Lisätietoja myös: Riitta Sainio,
puh. 044-5271667

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Loppuvuodeksi 10,00 € ☐ Vuosikerta 35,00 € ☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjokuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Kirjoituskilpailu

Kurkijoki-Säätiö ja sanomalehti **Kurkijokelainen** julistavat kirjoituskilpailun, joka on avoin kaikille, joilla on muistoja ja kokemuksia ajalta, jolloin karjalaiset oli siirretty uusille asuinsijoille. Sopeutuminen, oman maan hankinta, rakentaminen sekä vastaan tulleet muut vaikeudet koettelivat tuolloin siirtoväkeä usein jopa kohtuuttomasti. Mutta oli myös ilon ja onnen hetkiä, jotka antoivat toivoa ja uskoa tulevaisuuteen.

Kirjoittakaa niistä, mieluimmin koneella, ja lähettäkää tuotoksenne 30.9.2009 mennessä osoitteella: **Sanomalehti Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA**. Kuoreen merkintä: "Kirjoituskilpailu" ja nimimerkki. Kuoren sisälle on laitettava kirjoituksen lisäksi suljettu kuori, jonka päällä on nimimerkki ja

sisälle on laitettava paperi, jossa on nimimerkki ja kirjoittajan nimi ja osoite sekä puhelinnumero. Lisätietoja tarvittaessa voi soittaa numeroon 0500875211 (Eino Vepsä).

Kurkijokelaisella on oikeus julkaista vastikkeetta kaikki kirjoitukset ja ne jäävät Kurkijoki-Säätiön omaisuudeksi ja säilytettäväksi Kurkijoki-museossa.

Parhaat kirjoitukset palkitaan ja palkinnot jaetaan Kurkijokelaisen 60-vuotisjuhlassa Loimaan Heimolinnassa 15.11.2009.

Toivomme runsasta osanottoa, sillä kyseisistä rakentamisen ja raivaamisen ajoista ei ole tarpeeksi tallennuksia ja niistä muistavien joukot nopeasti vähenevät.

Kurkijoki-Säätiö